

Motion till riksdagen 2005/06: MJ375

av **Henrik S Järrel (m)**

Viltvårdsavgiften

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om den s.k. viltvårdsavgiften i 41 § 1 jaktlagen 1987:259.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om den s.k. Viltvårdsfonden.

Motivering

Det finns en grupp människor som tvingas betala en statlig avgift för att få utöva sin allemansrätt till naturen. Det är jägarna som varje år måste betala en statlig jaktkortsavgift som kallas viltvårdsavgift (41 § 1 jaktlagen). Varken fågelskådare, fåltbiologer, naturfotografer, svamp- och bärplockare eller någon annan grupp avkrävs någon särskild årsavgift för sin vistelserätt i skog och natur.

Avgiften inbringar ca 65 miljoner kronor årligen till den s.k. Viltvårdsfonden men används inte enkom till för de betalande efterfrågade förmåner, åtgärder eller nyttigheter. Avgiften påminner därför snarare om en specialdestinerad skatt. Eller bör man t.ex. betrakta forskningsprojekt kring talgoxars sexualliv som något som enbart jägare har nytta eller glädje av? Talgoxar är inte ens jaktbart vilt, så forskning av detta slag angår knappast jägare mer än andra medborgare som vistas i skog och mark. Inte heller fondmedel som bekostat infångandet av minkar som olagligen släppts ut av militanta djurrättsaktivister kan anses exklusivt angå jägare.

Avgiften utgör en form av oskäligen särbehandling eftersom inga andra brukare av allemansrätten beläggs med särskild avgift. Det förhållandet att avgiften lättare skulle motiveras just jägarnas ”moraliska” rätt att jaga ter sig långsökt också dels därför att dessa i allmänhet också är skattebetalare, dels därför att de vanligen även har att erlagga jaktarrende och/eller avgift för deltagande i jaktlag.

Det kan konstateras att jägarkåren genom sitt engagemang i viltvård och reglering av viltstammarna redan bidrar mer än många andra brukare till vår-

Fel! Okänt namn på

den av vår natur. Medlemmarna i olika jägarsammanslutningar utför ett gagnarikt samhällsarbete och förtjänar därför samhällets stöd på olika sätt. Det finns dock knappast skäl att ålägga just jägarna en särskild årsavgift för deras "rätt att bruka" naturen. Den statliga viltvårdsavgiften bör därför avskaffas, vilket riksdagen som sin mening bör ge regeringen till känna.

Det lär pågå en översyn av hur Viltvårdsfondens medel skall disponeras i framtiden. Men i konsekvens med vad som anförts tidigare torde fonden kunna upplösas och inestående medel fördelas mellan landets större jägar- och skytteorganisationer.

Forskning rörande naturens komplicerade balans- och samspel skall bekostas med allmänna skattemedel, inte med av staten tvångsuttagna avgiftsmedel för vissa grupper av medborgare.

Stockholm den 3 oktober 2005

Henrik S Järrel (m)